

POSTANOWIENIE

25 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 25 września 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa R. K.
przeciwko F. spółce akcyjnej w Ł.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej R. K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 3 marca 2022 r., VII AGa 978/20,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. przyznaje i poleca wypłacić r.pr. T. S. przez Skarb Państwa – Sąd Apelacyjny w Warszawie kwotę 11 250 (jedenaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt) złotych, w tym VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu;**
- 3. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód R. K. wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 3 marca 2022 r., wydanego w sprawie przeciwko F. S.A. w Ł. o zapłatę.

Postanowieniem Sądu Apelacyjnego z 23 czerwca 2022 r. został oddalony wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych. Tym samym postanowieniem ustanowiono powodowi pełnomocnika z urzędu, który ponowił wniosek o zwolnienie od kosztów w skardze kasacyjnej. Powtórny wniosek został odrzucony

postanowieniem z 15 września 2022 r. jako oparty na tych samych podstawach. Postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku zostało doręczone powodowi 22 września 2022 r.

Pismem z 18 stycznia 2023 r. Sąd Apelacyjny wezwał powoda do uzupełnienia braku skargi w postaci wniesienia należnej opłaty. W odpowiedzi powód ponowił wnioszek o zwolnienie go od kosztów postępowania kasacyjnego, przytaczając nowe, dotychczas niepodnoszone okoliczności. Postanowieniem z 25 stycznia 2023 r. Sąd apelacyjny zwolnił powoda z ponoszenia kosztów sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odrzucenie ponowionego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych doręczone powodowi 22 września 2022 r. otworzyło termin na wniesienie należnej opłaty, uregulowany w art. 112 ust. 3 u.k.s.c. Bezskuteczny upływ tego terminu skutkuje odrzuceniem nieopłaconego środka zaskarżenia (uchwała siedmiu sędziów SN mająca status zasady prawnej z 16 marca 2017 r., III CZP 82/16).

Późniejsze mylne skierowanie do osoby zastępowanej przez profesjonalnego pełnomocnika wezwania do uzupełnienia braku nie sanuje skutecznego upływu terminu ustawowego (zob. np. postanowienia SN z 12 marca 2012 r., V CZ 154/11 oraz z 24 września 2015 r., V CZ 51/15).

W tym stanie rzeczy skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zaś o kosztach postępowania kasacyjnego na mocy art. 102 k.p.c.

